

UCHWAŁA

Nr LI/979/14

SEJMIKU WOJEWÓDZTWA WIELKOPOLSKIEGO

z dnia 27 października 2014 roku

w sprawie utworzenia Rogalińskiego Parku Krajobrazowego

Na podstawie art. 16 ust. 3 ustawy z dnia 16 kwietnia 2004 r. o ochronie przyrody (Dz. U. z 2013 r. poz. 627, poz. 628, i poz. 842) Sejmik Województwa Wielkopolskiego uchwala, co następuje:

§ 1

Rogaliński Park Krajobrazowy, zwany dalej „Parkiem”, obejmuje obszar o powierzchni 12682,7 ha na terenie gmin: Śrem (1753,3 ha), Kórnik (354,4 ha), Mosina (7315,3 ha) i Brodnica (3259,7 ha).

§ 2

Przebieg granicy Parku określa mapa stanowiąca załącznik nr 1 do uchwały oraz wykaz współrzędnych punktów załamania granicy Parku stanowiący załącznik nr 2 do uchwały.

§ 3

Do szczególnych celów ochrony na terenie Parku należy:

1. zachowanie kompleksu zbiorowisk roślinnych związanych funkcjonalnie z doliną rzeki Warty;
2. zachowanie populacji rzadko występujących oraz zagrożonych wyginięciem gatunków roślin, zwierząt i grzybów występujących w dolinie Warty;
3. zachowanie walorów biocenotycznych oraz bogactwa gatunkowego lasów porastających dno doliny Warty oraz stopniowa renaturalizacja obszarów leśnych zniekształconych przez nadmierny udział drzewostanów sosnowych;
4. zachowanie zgrupowań okazałych dębów szypułkowych rosnących na obszarze doliny Warty;
5. zachowanie obecnego charakteru koryta Warty oraz charakterystycznych elementów geomorfologii doliny, w szczególności – starorzeczy w różnych stadiach łądowienia;
6. zachowanie urozmaiconego krajobrazu doliny Warty wraz z unikatowymi panoramami widokowymi;
7. zachowanie elementów dziedzictwa kulturowego wraz z ich otoczeniem.

§ 4

1. Na terenie Parku wprowadza się następujące zakazy:
  - 1) realizacji przedsięwzięć mogących znacząco oddziaływać na środowisko w rozumieniu przepisów ustawy z dnia 3 października 2008 r. o udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz o ocenach oddziaływania na środowisko (Dz. U. z 2013 r. poz. 1235 i poz. 1238, z 2014 r. poz. 587);
  - 2) umyślnego zabijania dziko występujących zwierząt, niszczenia ich nor, legowisk, innych schronień i miejsc rozrodu oraz tarlisk i złożonej ikry, z wyjątkiem amatorskiego połowu ryb oraz wykonywania czynności w ramach racjonalnej gospodarki rolnej, leśnej, rybackiej i łowieckiej;
  - 3) likwidowania i niszczenia zadrzewień śródpolnych, przydrożnych i nadwodnych, jeżeli nie wynikają z potrzeby ochrony przeciwpowodziowej lub zapewnienia bezpieczeństwa ruchu drogowego lub wodnego lub budowy, odbudowy, utrzymania, remontów lub naprawy urządzeń wodnych;
  - 4) pozyskiwania do celów gospodarczych skał, w tym torfu oraz skamieniałości, w tym kopalnych szczątków roślin i zwierząt, a także minerałów i bursztynu;
  - 5) wykonywania prac ziemnych trwale zniekształcających rzeźbę terenu, z wyjątkiem prac związanych z zabezpieczeniem przeciwsztormowym, przeciwpowodziowym lub przeciwsuwiskowym lub budową, odbudową, utrzymaniem, remontem lub naprawą urządzeń wodnych;
  - 6) dokonywania zmian stosunków wodnych, jeżeli zmiany te nie służą ochronie przyrody lub racjonalnej gospodarce rolnej, leśnej, wodnej lub rybackiej;
  - 7) budowania nowych obiektów budowlanych w pasie szerokości 100 m od linii brzegów rzek, jezior i innych zbiorników wodnych, z wyjątkiem obiektów służących turystyce wodnej, gospodarce wodnej lub rybackiej;
  - 8) likwidowania, zasypywania i przekształcania zbiorników wodnych, starorzeczy oraz obszarów wodno-błotnych;
  - 9) organizowania rajdów motorowych i samochodowych;
  - 10) używania łodzi motorowych i innego sprzętu motorowego na otwartych zbiornikach wodnych.
2. Zakazy, o których mowa w ust. 1, nie dotyczą ustaleń miejscowych planów zagospodarowania przestrzennego gmin oraz decyzji o warunkach zabudowy obowiązujących w dniu wejścia w życie niniejszej uchwały.
3. Zakaz, o którym mowa w ust. 1 pkt 1, nie dotyczy ustaleń studiów uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego gmin obowiązujących w dniu wejścia w życie niniejszej uchwały.
4. Zakaz, o którym mowa w ust. 1 pkt. 3, nie dotyczy działań związanych z ochroną przyrody, realizowanych pod nadzorem służb ochrony przyrody.
5. Zakazy, o których mowa w ust. 1 pkt. 4 i 5 nie dotyczą obszarów przeznaczonych pod wydobycie kopaliny w studiach uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego gmin obowiązujących w dniu wejścia w życie niniejszej uchwały.
6. Zakaz, o którym mowa w ust. 1 pkt. 7 nie dotyczy:
  - 1) obszarów przeznaczonych pod zabudowę w studiach uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego gmin obowiązujących w dniu wejścia w życie niniejszej uchwały;
  - 2) rozbudowy i przebudowy istniejących obiektów budowlanych oraz budowy obiektów budowlanych w miejscu istniejących wcześniej;
  - 3) sztucznych zbiorników wodnych.

7. Zakaz, o którym mowa w ust. 1 pkt. 9 nie dotyczy części Parku obejmującej drogi publiczne.

§ 5

Wykonanie uchwały powierza się Zarządowi Województwa Wielkopolskiego.

§ 6

Traci moc rozporządzenie Nr 4/97 Wojewody Poznańskiego z dnia 26 czerwca 1997 r. w sprawie utworzenia Rogalińskiego Parku Krajobrazowego (Dz. Urz. Woj. Poznańskiego Nr 14, poz. 98).

§ 7

Uchwała wchodzi w życie po upływie 14 dni od dnia ogłoszenia w Dzienniku Urzędowym Województwa Wielkopolskiego.

Uzasadnienie
do uchwały Nr LI/979/14 Sejmiku Województwa Wielkopolskiego
z dnia 27 października 2014 roku

Rogaliński Park Krajobrazowy został utworzony rozporządzeniem Nr 4/97 Wojewody Poznańskiego z dnia 26 czerwca 1997 r. w sprawie utworzenia Rogalińskiego Parku Krajobrazowego (Dz. Urz. Woj. Poznańskiego Nr 14, poz. 98). Fakt obowiązywania tego rozporządzenia został potwierdzony obwieszczeniem Wojewody Wielkopolskiego z dnia 24 marca 1999 r. w sprawie wykazu aktów prawa miejscowego obowiązujących na terenie województwa wielkopolskiego (Dz. Urz. Woj. Wielkopolskiego Nr 14, poz. 246).

Zgodnie z art. 7 ustawy z dnia 7 grudnia 2000 r. o zmianie ustawy o ochronie przyrody (Dz. U. z 2001 r. Nr 3, poz. 21) parki krajobrazowe utworzone na podstawie dotychczasowych przepisów stały się parkami krajobrazowymi w rozumieniu powyższej ustawy.

Według art. 153 ustawy z dnia 16 kwietnia 2004 r. o ochronie przyrody (Dz. U. z 2013 r. poz. 627 ze zm.) istnieje kontynuacja form ochrony przyrody, w tym parków krajobrazowych utworzonych przed dniem wejścia w życie tej ustawy.

Ze względu na wejście w życie ustawy o ochronie przyrody, Wojewoda Wielkopolski wydał rozporządzenie Nr 12/07 z dnia 26 marca 2007 r. w sprawie Rogalińskiego Parku Krajobrazowego (Dz. Urz. Woj. Wielkopolskiego Nr 49, poz. 1222), w którym dostosowano zakazy obowiązujące na terenie Parku do katalogu zawartego w art. 17 ustawy o ochronie przyrody. W ww. rozporządzeniu został zawarty zapis: „Niniejsze rozporządzenie było poprzedzone rozporządzeniem Nr 4/97 Wojewody Poznańskiego z dnia 26 czerwca 1997 r., które na podstawie art. 157 ustawy z dnia 16 kwietnia 2004 r. o ochronie przyrody (Dz. U. Nr 92, poz. 880, ze zm.) traci moc z dniem wejścia w życie niniejszego rozporządzenia, z tym że na podstawie art. 153 ww. ustawy utworzony park krajobrazowy stał się parkiem krajobrazowym w rozumieniu tej ustawy”. Wojewódzki Sąd Administracyjny w Poznaniu wyrokiem z dnia 16 grudnia 2009 roku (sygn. akt IV SA/Po 736/09) stwierdził nieważność rozporządzenia Wojewody Wielkopolskiego z 26 marca 2007 r. Aktualnie w obrocie prawnym obowiązuje rozporządzenie Nr 4/97 Wojewody Poznańskiego z dnia 26 czerwca 1997 r. w sprawie utworzenia Rogalińskiego Parku Krajobrazowego (Dz. Urz. Woj. Poznańskiego Nr 14, poz. 98).

Procedurę tworzenia parków krajobrazowych określa art. 16 ustawy o ochronie przyrody. Obecnie, zgodnie z art. 16 ust. 3 ww. ustawy, park krajobrazowy tworzy, likwiduje, powiększa lub zmniejsza sejmik województwa w drodze uchwały, która określa jego nazwę, obszar, przebieg granic i otulinę, jeżeli została wyznaczona, szczególne cele ochrony przyrody oraz zakazy właściwe dla danego parku krajobrazowego lub jego części.

W zaistniałej sytuacji Sejmik Województwa Wielkopolskiego, jako organ mający w swej kompetencji zadania odnoszące się do parków krajobrazowych, działający za pomocą Zespołu Parków Krajobrazowych Województwa Wielkopolskiego (ZPKWW), podjął działania w celu uporządkowania regulacji dotyczących Rogalińskiego Parku Krajobrazowego. Zespół Parków Krajobrazowych Województwa Wielkopolskiego na podstawie posiadanej dokumentacji zawierającej lokalizację stanowisk cennych i chronionych gatunków roślin, zwierząt, grzybów oraz siedlisk przyrodniczych przygotował projekt

uchwały Sejmiku Województwa Wielkopolskiego w sprawie utworzenia Rogalińskiego Parku Krajobrazowego.

Zgodnie z uregulowaniami ustawy o ochronie przyrody projekt wymaga uzgodnienia z właściwymi miejscowo radami gmin – w tym przypadku z Radą Miejską w Śremie, Radą Miejską w Kórniku, Radą Miejską w Mosinie, Radą Gminy Brodnica oraz właściwym regionalnym dyrektorem ochrony środowiska – Regionalnym Dyrektorem Ochrony Środowiska w Poznaniu.

Regionalny Dyrektor Ochrony Środowiska w Poznaniu po przeanalizowaniu projektu uchwały w zakresie przepisów o ochronie przyrody obowiązujących dla parków krajobrazowych uzgodnił projekt uchwały Sejmiku Województwa Wielkopolskiego w sprawie utworzenia Rogalińskiego Parku Krajobrazowego.

Rada Miejska w Śremie uzgodniła projekt uchwały.

Rada Miejska w Kórniku i Rada Gminy Brodnica nie zajęły stanowiska w ww. sprawie.

Rada Miejska w Mosinie odmówiła uzgodnienia przedmiotowego projektu uchwały, argumentując, iż ustanowienie proponowanych zakazów będzie miało negatywny wpływ na szeroko rozumiany rozwój Gminy oraz funkcjonowanie gospodarstw rolnych.

Po przeanalizowaniu otrzymanych opinii oraz posiadanej dokumentacji został przygotowany nowy projekt przedmiotowej uchwały, w którym uwzględniono część postulatów Gminy Mosina. Między innymi postanowiono, iż zakaz realizacji przedsięwzięć mogących znacząco oddziaływać na środowisko, o którym mowa w § 4 ust. 1 pkt 1 niniejszej uchwały nie będzie dotyczył ustaleń studiów uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego gmin obowiązujących w dniu wejścia w życie niniejszej uchwały. Wprowadzenie takiego odstępstwa nie będzie miało negatywnego wpływu na cele ochrony Parku.

Zapisy niniejszej uchwały dokonują korekty południowej granicy Parku na terenie gminy Śrem. Do obszaru Parku włączono niezabudowane obszary położone wzdłuż lewego brzegu Warty o wysokich walorach krajobrazowych. Tereny te znajdują się częściowo na wysokiej skarpcie z panoramą widokową na dolinę rzeki. W jej sąsiedztwie, na omawianym fragmencie, zlokalizowane są cenne przyrodniczo zadrzewienia ze starodrzewiem liściastym o charakterze łągowym. Włączenie do Parku ww. gruntów jest istotne z punktu widzenia ochrony przyrody i krajobrazu terenów położonych w dolinie Warty.

Do Parku włączone zostają również grunty rolne w miejscowości Sulejewo, w gminie Brodnica o powierzchni 12 ha, w związku z poprowadzeniem granicy Parku po granicach działek geodezyjnych.

Granice Parku poprowadzone są po granicach działek geodezyjnych.

Powierzchnia Parku ustalona została przy użyciu Systemów Informacji Geograficznej.

W celu ochrony walorów krajobrazowych, przyrodniczych i kulturowych obszaru Rogalińskiego Parku Krajobrazowego wybrano część zakazów z listy zawartej w art. 17 ust. 1 ustawy z dnia 16 kwietnia 2004 r. o ochronie przyrody (Dz. U. z 2013 r. poz. 627 ze zm.). Wybór tych zakazów został dokonany w oparciu o analizę potencjalnych zagrożeń dla celów ochrony znajdujących się na terenie Parku zawartych w § 3 uchwały. Ustalono, iż nie zachodzi konieczność ustanawiania na obszarze Parku niektórych zakazów spośród wymienionych w art. 17 ust. 1 ustawy o ochronie przyrody.

Nie wprowadzono zakazu lokalizowania obiektów budowlanych w pasie szerokości 200 m od krawędzi brzegów klifowych oraz w pasie technicznym brzegu morskiego, ponieważ takie obszary i formy nie występują na terenie Parku.

Nie ustanowiono zakazu wylewania gnojowicy, z wyjątkiem nawożenia własnych gruntów rolnych. Sposób przechowywania i stosowania gnojowicy został określony w ustawie z dnia 10 lipca 2007 r. o nawozach i nawożeniu (Dz. U. Nr 147, poz. 1033 ze zm.). Zatem przestrzeganie przepisów powyższej ustawy w zakresie postępowania z gnojowicą powoduje, że stosowanie tego nawozu nie powinno stanowić zagrożenia dla środowiska przyrodniczego Parku w stopniu większym, niż stosowanie innych nawozów organicznych.

Nie ustanowiono także zakazu prowadzenia chowu i hodowli zwierząt metodą bezściółkową, ponieważ przepisy ustawy o nawozach i nawożeniu precyzują sposób przechowywania gnojowicy i nawożenia nią pól. Przestrzeganie tych zasad powoduje, że wpływ chowu i hodowli zwierząt metodą bezściółkową na środowisko jest podobny jak metody ściółkowej, która nie jest ograniczona zakazami. W związku z tym przestrzeganie ww. przepisów przez prowadzących chów i hodowlę zwierząt metodą bezściółkową nie powinno mieć negatywnego wpływu na cele ochrony Parku.

Wpływ dużych ferm (bez względu na stosowaną metodę chowu lub hodowli), które mogą stanowić relatywnie większy problem dla środowiska, został rozwiązany poprzez wprowadzenie zakazu realizacji przedsięwzięć mogących znacząco oddziaływać na środowisko w rozumieniu przepisów ustawy z dnia 3 października 2008 r. o udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz o ocenach oddziaływania na środowisko (Dz. U. z 2013 r. poz. 1235 ze zm.).

Nie wprowadzono zakazu utrzymywania otwartych rowów ściekowych i zbiorników ściekowych, w celu uniknięcia istotnych komplikacji przy realizacji różnorodnych inwestycji. Zgodnie z treścią art. 9 ust. 1 pkt 14 lit. c ustawy z dnia 18 lipca 2001 r. Prawo wodne (Dz. U. z 2012 r., poz. 145 ze zm.) ścieki to m.in. wody opadowe lub roztopowe, ujęte w otwarte lub zamknięte systemy kanalizacyjne, pochodzące z powierzchni zanieczyszczonych o trwałej nawierzchni, w szczególności z miast, portów, lotnisk, terenów przemysłowych, handlowych, usługowych i składowych, baz transportowych oraz dróg i parkingów. Na terenie Parku znajdują się również rowy, których utrzymanie jest konieczne dla prawidłowego funkcjonowania dróg publicznych.

Przyjęto, iż zakaz likwidowania i niszczenia zadrzewień śródpolnych, przydrożnych i nadwodnych, jeżeli nie wynikają z potrzeby ochrony przeciwpowodziowej lub zapewnienia bezpieczeństwa ruchu drogowego lub wodnego lub budowy, odbudowy, utrzymania, remontów lub naprawy urządzeń wodnych – nie będzie obowiązywał w odniesieniu do działań związanych z ochroną przyrody, realizowanych pod nadzorem służb ochrony przyrody. Wprowadzenie powyższego wyłączenia od zakazu umożliwi realizację przedsięwzięcia związanego z odtwarzaniem cennych przyrodniczo łąk, które zarosły drzewami i krzewami na skutek zaprzestania ich użytkowania.

Przyjęto, iż zakazy: pozyskiwania do celów gospodarczych skał, w tym torfu oraz skamieniałości, w tym kopalnych szczątków roślin i zwierząt, a także minerałów i bursztynu oraz wykonywania prac ziemnych trwale zniekształcających rzeźbę terenu, z wyjątkiem prac związanych z zabezpieczeniem przeciwsztorowym, przeciwpowodziowym lub przeciwosuwiskowym lub budową, odbudową, utrzymaniem, remontem lub naprawą urządzeń wodnych – nie będą obowiązywały na gruntach przeznaczonych pod wydobycie kopalin w aktualnie obowiązujących studiach uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego gmin. Jednocześnie przeprowadzona analiza wykazała, że na gruntach tych nie odnotowano rzadkich i zagrożonych gatunków roślin, zwierząt, grzybów oraz siedlisk przyrodniczych. Tereny te nie posiadają istotnego znaczenia jako korytarze ekologiczne.

Ponadto przyjęto, iż zakaz budowania nowych obiektów budowlanych w pasie szerokości 100 m od linii brzegów rzek, jezior i innych zbiorników wodnych nie będzie obowiązywał:

- Na gruntach przewidzianych pod zabudowę zgodnie z aktualnie obowiązującymi studiami uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego gmin. Wprowadzenie powyższego wyłączenia od zakazu nie spowoduje zagrożenia dla celów ochrony przedmiotowego Parku. Zapisy niniejszej uchwały pozwolą na uzupełnianie zabudowy na terenach miejscowości zlokalizowanych nad brzegiem Warty oraz zbiorników wodnych na terenie Parku, zgodnie z aktualnie obowiązującymi studiami uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego gmin.
- W przypadku rozbudowy i przebudowy istniejących obiektów budowlanych oraz budowy obiektów w miejscu istniejących wcześniej. Wprowadzenie takiego zapisu umożliwi podejmowanie prac w ramach istniejącej zabudowy bez negatywnego wpływu na walory przyrodnicze i krajobrazowe Parku.
- W przypadku sztucznych zbiorników wodnych. Utrzymanie zakazu wokół tych zbiorników wodnych może spowodować zablokowanie budownictwa na obszarach zainwestowanych. Jednocześnie przeprowadzona analiza wykazała, że zbiorniki te nie stanowią istotnych miejsc dla zachowania walorów przyrodniczych i krajobrazowych Parku.

Przyjęto, iż zakaz organizowania rajdów motorowych i samochodowych nie będzie obowiązywał na drogach publicznych, gdzie normalnie odbywa się ruch pojazdów. Wprowadzenie takiego odstępstwa od zakazu nie będzie miało negatywnego wpływu na cele ochrony Parku.

Zgodnie z art. 35 ust. 1 ustawy z dnia 23 stycznia 2009 r. o zmianie niektórych ustaw w związku ze zmianami w organizacji i podziale zadań administracji publicznej w województwie (Dz. U. Nr 92, poz. 753, ze zm.), z dniem wejścia w życie niniejszej uchwały, traci moc rozporządzenie Nr 4/97 Wojewody Poznańskiego z dnia 26 czerwca 1997 r. w sprawie utworzenia Rogalińskiego Parku Krajobrazowego (Dz. Urz. Woj. Poznańskiego Nr 14, poz. 98).

Wobec powyższego, realizując kompetencje wynikające z art. 16 ust. 3 i 4 ustawy o ochronie przyrody po uzgodnieniu z właściwymi organami administracji podjęcie przez Sejmik Województwa Wielkopolskiego niniejszej uchwały jest uzasadnione.